Živeli so v Škofji Loki

Projekt EVS (Evropske prostovoljne službe) smo v Loškem utripu že predstavljali, tako da bržkone veste, kako program omogoča, da za nekaj časa postaneš prostovoljec v drugi državi. Tako so Latvijka Ilze Zvejniece**, Španec** Chema Pérez Fernández **in Italijan** Enrico Sinatra **prišli in živeli v Škofji Loki. Doživeli so marsikaj, dva sta bila nad življenjem in ljudmi v našem mestu navdušena, eden nekoliko manj. Vsi trije pa se strinjajo, da je šlo za dobro izkušnjo.**

»Bila sem nekaj časa od doma, tako da zdaj na nekatere stvari tam gledam drugače. Tega sem si res želela. Pridobila sem izkušnje tako na profesionalnem področju kot tudi sicer, prav slednje pa je najpomembnejše. To doživetje me je spremenilo ter obogatilo. Gre za nov horizont,« opisuje Ilze Zvejniece, ki prihaja iz Latvije. Živi v majhnem mestu Aluksne, blizu estonske in ruske meje, od koder je v Škofjo Loko prišla 20. septembra lani, odšla pa bo 7. avgusta. Med tem časom je ogromno doživela. Izkusila je različne načine dela in razumevanja življenja. Nikoli ne bo pozabila pohodov po hribih – najprej na Lubnik, potem na Ratitovec in Blegoš, doživela pa je še nekaj podobnih izletov. Sodelovala je na pomembnem slovenskem zborovskem tekmovanju Naša pesem. Pravi, da je bil čas v Sloveniji zanjo na splošno zelo sproščujoč. Preden je prišla v Škofjo Loko, je delala v mladinskem centru v domačem mestu, sicer pa je še vedno študentka, ki bo nekoč postala učiteljica. Zase pravi, da je v resnici precej lena, tako da je edini način, da nekaj stori, če res meni, da ima smisel. Kar ima rada, naredi dobro. Definitivno pa ne mara rutine, dolgočasne službe od osmih do sedemnajstih, pet dni na teden. Ravno zato, je ugotovila, so programi, kot je EVS, izjemnega pomena, ker lahko sodeluješ pri različnih projektih, izmenjavah, tečajih po vsej Evropi itd. Ilze namreč zelo zanima neformalno izobraževanje in razvoj mladih skozi interakcijo formalne in neformalne izobrazbe. Ko je bila v Škofji Loki, je delala v Zavodu O. »Moje naloge so bile usklajevanje in vzpostavljanje stikov s partnerji izven Slovenije ter osveščanje oz. informiranje lokalne mladine o mednarodnih projektih. Sodelovala sem pri naboru skupine za projekt EVS, imenovan Zavod O-zeleno srce, v okviru katerega bo od začetka julija do septembra deset mladih iz šestih držav naredilo rekonstrukcijo parka na Partizanski cesti. Prav tako sem preživela nekaj dni v dnevnovarstvenem centru DC in v 'flat skupnosti', podobni centru za mladoletne otroke, kjer se lahko družijo in spoznavajo svoje vrstnike.«

Slovenija je …

»Rada obiskujem različne kraje, raziskujem tamkajšnje vzdušje, si privoščim kavico v prijetnem lokalu, se uležem na travo v parku itd. Zame je to veliko pomembnejše kot vodeni ogledi turističnih znamenitosti. Slovenija je neverjetno lepa in zelo raznolika. Všeč mi je, da je vse tako blizu. V kratkem času si lahko na drugem koncu, tudi v sosednjih državah, ki mi jih sicer ni uspelo obiskati v tolikšni meri, kot sem si želela. Na majhnem kosu zemlje imate na voljo vse dobrine narave. Bila sem na morju, prečesala sem Gorenjsko, se podala v Črnomelj, Velenje in Sevnico. Zelo so mi všeč tukajšnje vasice, še posebej zdaj poleti, ko so polne cvetja. Obožujem številne avtentične stare hiše, vsakič znova pa sem osupla nad pogledom na Lubnik in ostalo Škofjeloško hribovje tik po dežju,« opisuje Ilze, ki rada poje v zboru, kar je počela tudi tu, saj je postala del Grudnovih Šmikel. Pravzaprav čez Slovenijo ne more reči žal besede. »Mogoče edino to, da si ljudje včasih vzamejo čas in pijejo kavo ter načrtujejo in načrtujejo, namesto da bi že začeli z akcijo. Toda to se morda niti ne nanaša na Slovence na splošno.« Če je Ilze posedanje ob kavi omenila kot morebitno slabost, pa je navdušena nad večernim druženjem. »Všeč mi je, da imajo ljudje navado ob večerih družiti se ob pijači. Tako je v vsaki vasi bar oziroma gostilna. Tega v Latviji ni več, kar je žalostno,« še pravi Ilze, ki se bo morda še kdaj vrnila k nam.

V Nemčiji – po seminarju Play your part

Življenje je lepo

V Škofji Loki je deset mesecev živel tudi Enrico Sinatra iz Italije, ki je veliko potoval, da bi našel mir, delo in prijatelje, vendar mu še ni popolnoma uspelo. Zase pravi, da je malce nor, vendar zelo pozitiven človek. »Nihče mi ne zaupa, ampak sem prijazen, kreativen, z ironičnim smislom za humor, ateist, panker od šestega leta, raper od štirinajstega, nato hipi, potem pa sem se levil iz pridnega študenta v nezaposleno osebo ter natakarja in v trenutno vizualnega umetnika, ki skuša postati umetnik. Vse svoje življenje nadgrajujem svoje ustvarjalne sposobnosti.« Rad bere knjige, posluša ljudi in potuje. Življenje skuša razumeti skozi matematiko, moderno umetnost, poezijo in eko filozofijo. V preteklosti je živel v skupnosti, imenovani Sunshine flower, v centru Sicilije. Dve

Pohod ob morju

Ilze Zvejniece pod Lubnikom

Enrico je bil navdušen nad fotografsko izkušnjo z Janezom Pelkom.

Chema Pérez Fernández v Ateljeju CLOBB

leti je bival v veliki skupnosti v Rimu, kjer so bili vsi osredotočeni na gledališče oziroma umetniško izražanje, ter nazadnje še v veganskem skvotu v Glasgowu. »Rad imam vse, kar je pametno, dobro, lepo in odprtega duha.« Njegova želja je razveseljevati vse ljudi. »Življenje je tako lepo. Vsak dan obstaja veliko razlogov za smeh.« Ne mara pa nasilja, niti ljudi, ki žalijo druge. Všeč so mu veganska filozofija, mir, delo itd.

V Gradec ali v Škofjo Loko?

Preden je Enrico prišel k nam, je živel v veganskem skvotu na Škotskem. Iskal je ustvarjalno delo ali zgolj prostovoljne projekte v Evropski uniji in se prijavil na EVS. »Nazadnje sem lahko izbiral med Gradcem in Škofjo Loko. Pomislil sem, da bo bivanje v Loki dobra priložnost, da se naučim novega slovanskega jezika, poleg tega pa so mi mesto opisali kot najbolj kreativno in dodali, da bom lahko ves čas delal z ljudmi. Čakala me je torej rajska izkušnja in jaz sem bil neizmerno srečen.« Kasneje Enrico ni bil najbolj navdušen nad škofjeloško izkušnjo. Na to, kaj so bile njegove tukajšnje dolžnosti in odgovornost, je odgovoril: »Vse in nič. Teoretično je bilo moje delo produkcija videa, grafik, plakatov, letakov, organiziranje delavnic in pomoč pri vodenju MMC-ja in Ateljeja CLOBB. V resnici pa sem devetdeset odstotkov svojega časa delal sam, in sicer sem opravljal delo, ki ni zanimalo nikogar drugega. Čistil sem Atelje CLOBB, ga prepleskal, reorganiziral notranjo opremo itd., vse dokler si nisem poškodoval hrbtenice.« Enrico je sicer omenil tudi lepe trenutke.

»Največ sem se naučil od **Marka Pirca**, človeka, ki si ga želim še kdaj srečati. Moja izkušnja dela z njim je bila res neverjetna. Sicer pa mi ni bilo preprosto razkriti samega sebe v okolju, kjer te večina vidi zgolj kot arogantnega Italijana.« Po njegovih besedah večina Slovencev namreč niti ni želela govoriti z njim, celo žalili so ga. Pravi, da je slišal marsikatero na račun Italijanov. Posamezniki, ki so postali njegovi prijatelji, pa so mu kot bratje, še dodaja. »Te izkušnje definitivno ne bom pozabil. Delal sem s priznanimi slovenskimi filmskimi ustvarjalci, še več, spoznal sem jih pravzaprav s celotnega območja nekdanje Jugoslavije. Tu imam nekaj prijateljev. Obljubili smo si, da se še kdaj srečamo. Kjerkoli. Saj ni pomembno, ali bo to Slovenija, Nemčija, Sicilija ali Kalifornija.«

Najlepše so ljudje

Prostovoljskega projekta se je udeležil tudi veseljak, ki rad potuje in spoznava nove obraze, Chema Pérez Fernández iz Asturije, pokrajine na severu Španije, ki je predlani zaključil s študijem socialnega dela. Zanimata ga artivizem (gibanje, ki združuje umetnost z družbeno kritičnim aktivizmom) in družbeno koristno delo, rad bere in posluša glasbo. V Škofjo Loko je prišel, ker je bila to možnost nabiranja novih znanj, spoznavanja drugih dežel, poleg tega pa je lahko za eno leto poskusil, kako je živeti neodvisno od staršev. Tako je bil kot prostovoljec skrbnik prostorov v Zavodu O in Ateljeju CLOBB. Pripravljal jih je za ustvarjalne delavnice ter izvajal tudi svoje lastne projekte. V desetih mesecih je vzljubil to malo, lepo mesto in prijazne ljudi v njem. Doživel je veliko. Udeleževal se je zabav, ustvarjalnih delavnic in športnih aktivnosti. Najbolj je navdušen nad tem, da v le nekaj minutah prideš iz središča mesta v naravo. Veliko je potoval in spoznal različne dele Slovenije. Od vsega so mu bile najbolj všeč gore, pa tudi Piran, ker ga je spomnil na domačo obalo, ki jo je v tem času nekoliko pogrešal. V Škofji Loki je sicer spoznal veliko zanimivih in raznovrstnih ljudi, čeprav mu je na splošno težko opisovati narode, ker ima vsak posameznik svoje lastnosti. »Najljubša stvar v Sloveniji, če izberem samo eno, pa so ravno ljudje, ki sem jih spoznal, in lepi trenutki, ki smo jih preživeli skupaj,« pravi Chema, ki je kot ne tako ljubo stvar pri nas omenil neznosno poletno vročino. Ob tem je poudaril, da ima vsaka izkušnja vpliv na posameznikovo prihodnost, tudi ta, ki jo je doživel v Škofji Loki.

Katja Štucin

BEGRAD NIKO TRANS
VAŠA PARTNERJA PRI GRADNJI
Telefon.: 04/2364-070, 04/2364-030

- betonarna
- vse vrste betonov
- granulatni pesek (gramoz) za betonske mešanice in estrihe
- razvoz betona v najkrajšem času z najsodobnejšim avtomešalcem z že vgrajeno roko s črpalko na kamionu (doseg roke 25 m), popolna izraba materiala, zelo primeren za težko dostopne kraje, kjer je dostop več kamionom otežen, za manjše betonaže, greznice, škarpe, brez razsipavanja betona v okolico
- kiperski prevozi
- notranja in mednarodna špedicija
- izkopi z lahko in težko mehanizacijo
- razvoz najmanjših možnih količin materiala

Odslej tudi
TRGOVINA Z GRADBENIM MATERIALOM

- opečni izdelki
- betonski in modularni bloki
- poroterm
- betonske cevi, jaški, pokrovi
- cement, apno, maltit, mivka
- tlakovci, robniki
- betonsko železo, armaturne mreže
- PVC program

BEGRAD, Kranj, d.o.o.,
Prečna ul. 24, 4000 Kranj

NIKO TRANS
Sodnikar Niko s.p.
Prečna ul. 24, 4000 Kranj
e-mail: nikotrans@siol.net

Sedež podjetja:
Savska loka 23, 4000 Kranj